

ČLOVĚK MOUDRÝ, ČLOVĚK MILOVANÝ

UKOVĚT VĚŘÍČÍHO KŘEŠTANA

JIRÍ GLET

ČLOVĚK MOUDRÝ, ČLOVĚK MILOVANÝ

UKOVĚT VĚŘÍČÍHO KŘEŠTANA

JIRÍ GLET

1. vydání

vydáno v květnu 2017 jako 51. publikace

vydal Pavel Kohout (www.kknihy.cz)

ISBN 978-80-7570-038-4 (epub)

ISBN 978-80-7570-039-1 (mobi)

ISBN 978-80-7570-040-7 (pdf)

ÚVOD

V současné době si stále více, zejména mladých, lidí uvědomuje, že nejenom chlebem živ je člověk a projevují zájem o duchovní věci. Mnozí z nich obrací svou pozornost i ke křesťanskému učení. A je to tak dobře, neboť evropská civilizace a kultura posledních dvou tisíc let je především křesťanskou civilizací a kulturou. Tito lidé se však právem ptají, jak začít, jak si vybrat jednu z velkého množství církví působících v naší zemi, nebo na celém světě. Začít je třeba tím, co spojuje křesťany celého světa a to četbou a studiem Bible a pak si vybrat jednu z církví, nebo zůstat prostě jen tak obrácenými věřícími křesťany. Mnozí však uvádějí, že jsou pro ně biblické texty obtížně srozumitelné. Nejčastější chybou, kterou při četbě Bible dělají, je ta, že na biblické texty a podobenství pohlížejí jenom jako na historii, jako na to, co se stalo před mnoha lety a tudíž jakoby nemohly oslovit dnešního člověka. Ale to je právě ten největší omyl, neboť na Bibli je nutno pohlížet jako na studnici nepřeborné moudrosti, která nás učí jak žít podle křesťanských zásad a podle křesťanských zásad lze žít v každé, tedy i v konzumní společnosti. Pak pochopíte, že pravým křesťanem je člověk, který je pokřtěn a ve svém životě se řídí dvěma největšími příkázáními lásky, lásky k Bohu a lásky ke svému bližnímu. Není již tak podstatné, zda-li navštěvuje chrám zdobený zlacenými sochami či ikonami nebo jehož stěny jsou jen čistě vybíleny, anebo sepne své ruce k modlitbě v tichu překrásné přírody.

Některé biblické texty pocházejí z doby i před třemi tisíci lety a pokud se Vám nepodaří pochopit jejich pravý smysl, požádejte kněze, pastýře duší o vysvětlení, kterého se Vám nepochybně dostane. Celou touto knihou Vás budou provázet biblické citáty, které jsem si dovilil do textu uvést a uspořádat tak, aby jejich moudra korunovala jednotlivá témata. Biblické citáty z Nového zákona jsem vybral z Čechům tak drahé Bible kralické z roku vydání 1999 a biblické citáty ze Starého zákona z českého ekumenického překladu Bible z roku vydání 2001. Necht' tato kniha však není chápána jako učebnice náboženství tou není a nemůže ani být, vždyť nemám ani žádné teologické vzdělání. Jsem však věřící člověk, jehož zálibou je četba a studium Bible, historie

a umění, poznávání přírody a přírodních krás i kulturních a historických památek. A právě proto se v této knize zamýšlím nad jednotlivými citáty, nad dobrem a zlem, nad dobrými i špatnými lidskými vlastnostmi. Vyprávím zde i některé lidské příběhy.

Seznámím Vás i s myšlenkami světových učenců a křesťanských mystiků, myslitelů a filosofů. Zamýšlím se i nad Božími zákony a nejvyšším vesmírným zákonem, zákonem Boží milosti. V neposlední řadě se pak zamýšlím i nad lidským zdravím a nad vztahem člověka k rodině a přírodě.

Mým přáním je, abych touto knihou přispěl k tomu, abyste v tomto složitém a mnohdy tak cynickém konzumním světě našli svůj pevný bod, svůj mateřský přístav, kterým je křesťanská víra, s jejíž pomocí zdoláte všechny překážky ve Vašem životě. Zároveň bych chtěl svoji nepatrnou troškou do mlýna přispět k naplnění dávného snu mnohých křesťanů, ke znovu sjednocení křesťanstva celého světa.

Autor

BŮH A ČLOVĚK

Mnohý z Vás si již položil otázku, odkud jsem přišel, kam směřuji a co jsem vlastně zač? Zkuste si nejlépe za letního vlahého večera lehnout do trávy, jen tak se dívat na tisíce zářivých hvězd a přemítat o vesmíru. Položte si otázku, kdo stvořil vesmír, kdo určuje dráhy miliard hvězd, pohyby galaxií a planet, kdo nechává svítit slunce?

Ano, je to jediná vesmírná síla zvaná Bůh, se kterou se nemůže nic měřit a právě proto ve vesmíru vládne Boží řád a pořádek. Zkuste se jen představit, co by to znamenalo, kdyby se dráha naší země jen o několik miliónů kilometrů přiblížila ke slunci, což ve vzdálenostech vesmíru není ani ta pověstná kapka v moři. Žár slunce by zničil pozemský život. A opačně, v případě, že by se naše země jen o několik miliónů kilometrů vzdálila od slunce, zavládl by na zemi věčný mráz a taky by došlo k zániku pozemského života.

Všichni něčemu věříme, všichni například věříme tomu, že zítra ráno vyjde slunce. Kdybyste se někoho zeptali, zda-li zítra ráno vyjde slunce, pravděpodobně by odpověděl: „A proč by nevyšlo?“ Správně by měl však říci, „zítra ráno slunce vyjde, protože ve vesmíru vládne Boží řád a pořádek“. Bůh je, a to je ta základní pravda, to je to evangelium, dobrá zpráva pro všechny lidi celého světa. Poznejte již konečně pravdu! Ta zní, že Bůh je nekonečný Duch, jediná nekonečná a nedělitelná vesmírná síla, je to láska, je to náš laskavý nebeský Otec, který se o nás stará a pečuje o nás.

V Bohu není ani minulost ani budoucnost, pochopte, že Bůh je věčné nyní. Bůh je všemohoucí, vševědoucí a všudypřítomný, to znamená, že Bůh je i v nás, sídlí v našem nitru. Náš duch pochází od Božího Ducha.

Podle toho poznáváme, že zůstáváme v něm a on v nás, že nám dal ze svého Ducha.

A my jsme poznali tu lásku, kterou má Bůh k nám a uvěřili jsme ji.

Bůh je láska a kdo přebývá v lásce, přebývá v Bohu a Bůh v něm.

Janova epištola

4:13,16

Svatý Augustin (354 - 430 n. l.) napsal knihu „O obci Boží“, která se stala jedním z pilířů vznikající středověké společnosti. Ve svém dalším díle „Vyznání“, klade důraz na lásku k Bohu. A napsal zde rovněž tyto krásné slova:

„Když miluji Boha, miluji jas, hlas, vůni, objetí „niterného člověka“, jehož nosím v sobě tam, kde znějí melodie, které čas neodnáší, kde voní vůně, jež vítr nerozfouká.“...A pravda mi říká: „Tvůj Bůh není ani nebe, ani země, ani žádný druh těla. Tvůj Bůh je pro tebe život tvého života“.

Bůh je rovněž zdrojem nesmírného bohatství, které každodenně štědře rozdává nám, lidem. Připomeňme si například obrovské nerostné bohatství, které máme k dispozici na zemi, ať již naleziště drahých kovů a drahokamů, naleziště železným rud a rud barevných kovů, všechna ta naleziště ropy a uhlí. Pomysleme dále na tisíce a tisíce tun ovoce a zeleniny, obilí, rýže a dalších plodin, které každým dnem dozrávají na zemi, na tisíce m³ dřevní hmoty, která každý den přirůstá na stromech naší planety. Naše řeky a oceány jsou bohaté na ryby i jiné vodní živočichy, na zemi žije tisíce druhů zvířat a jak rozmanité je ptactvo nebeské. Štědře, opravdu štědře nám Bůh rozdává své bohatství a my zde na světě můžeme tohoto bohatství užívat a těšit se z něj.

V Bibli je popsáno kázání sv. Pavla mužům athénským, ve kterém hovoří o Bohu těmito slovy:

*Bůh, který stvořil svět
i všechno, co je v něm, ten,
který je Pánem nebe i země,
nebydlí v chrámech udělaných rukama.
Ani si nedává sloužit lidskýma rukama,
jakoby něco potřeboval,
protože on dává všem život i dech i všechno.*

*A učinil z jedné krve celý lidský rod,
aby přebývali na celém povrchu země,
vyměřil jim uložené časy a hranice jejich přebýván,
aby hledali Pána,
zda by se ho snad mohli dotknout a nalézt ho,
ačkoli není daleko od žádného z nás.
Jím totiž žijeme, hýbeme se a trváme,
Jak to řekli i někteří z vašich básníků:
„Vždyť jsme jeho potomstvo.“
Když jsme tedy Boží potomstvo, nesmíme se domnívat,
Že by božská bytost byla podobná zlatu, stříbru nebo kameni,
výtvaru lidské zručnosti a důvtipu.
Bůh ale přehlédl časy této nevědomosti
a nyní přikazuje lidem,
aby všichni všude dělali pokání,
protože určil den, v němž bude spravedlivě soudit svět
skrze muže, kterého k tomu ustanovil,
o čemž podal každému důkaz, kdy ho vzkřísil z mrtvých.*

*Skutky
17:24-31*

Zakladatelem křesťanského učení je Ježíš Kristus, syn Boží, který od Boha vyšel a k Bohu, svému otci na nebesích, se po ukřižování a následném vzkříšení zase vrátil. Ježíš Kristus, kterého na jeho pouti provázeli apoštolové, kázal rovnost lidí před Bohem, křesťanskou lásku, Boží království a věčný život.

A toto je ten věčný život, aby poznali tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista.

*Jan
17:3*

Sám Ježíš Kristus řekl: „Nepřišel jsem zákon zrušit, ale naplnit.“ Pro ty, kteří se s křesťanským učením teprve seznamují, je třeba uvést, že je zde míněn Starý zákon. Jak je výstižně uvedeno v Janově Evangeliu:

Neboť zákon byl dán skrze Mojžíše, ale milost a pravda se stala skrze Ježíše Krista.

Jan

1:17

Dvě Kristova největší přikázání lásky, lásky k Bohu a bližnímu svému, by se měly stát základní životní zásadou každého věřícího křesťana.

Ježíš Kristus uzdravoval nemocné, křísil mrtvé a vykonal mnohé další zázraky na své pouti po Palestině. V Matoušově evangeliu se dočtete:

Ježíš jim odpověděl: Jděte a oznamte co slyšíte a vidíte:

slepi vidí, chromí chodí,

malomocní jsou očišťováni,

hluší slyší, mrtví jsou křšeni

a chudým se káže evangelium.

A blaze tomu, kdo se nade mnou nepohoršuje.

Matouš

11:4-6

Ježíš Kristus si sám vybral dvanáct apoštolů, aby hlásali jeho evangelium. Jsou to: Petr, Ondřej, Jakub (starší), Jan, Filip, Bartoloměj, Matouš, Tomáš, Jakub Alfeův (mladší), Šimon (Horlivec), Juda Tadeáš a Jidáš Iškariotský, na jehož místo byl později vybrán Matěj.

Ježíš Kristus, který byl zároveň Bohem i člověkem, byl ukřižován v třicátém třetím roce jeho pozemského věku, dle tradice na jaře roku 33 n. l.

Život Ježíše Krista, jeho myšlenky podobenství, kázání a zázraky jsou popsány v evangeliích podle sv. Matouše, Marka, Lukáše a Jana. Tato evangelia jsou součástí Nového zákona. Apoštolové Ježíše Krista, po jeho vzkříšení a nanebevstoupení, dále kázali evangelium po říši římské. A tak během dalších třiceti let ve většině velkých měst ve východním středomoří vznikli křesťanské obce. Významnou roli při šíření křesťanství, zejména v řecky mluvících městech na východě Římské říše, sehrál sv. Pavel, jehož epištoly jsou rovněž součástí

Nového zákona. Sv. Pavel, jako křesťanský apoštol zavedl zásadu, že křesťanské učení je přístupné pro všechny lidi a zároveň položil základy veškeré pozdější teologie. V prvních třech stoletích našeho letopočtu byli křesťané krutě pronásledováni. Teprve v roce 313 n. l. římský císař Konstantin I. A jeho spoluvladař Licinius vydali dokument zvaný edikt milánský, kterým bylo křesťanství uznáno za tolerované náboženství. V roce 394 n. l. se pak křesťanské učení stalo jediným oficiálním státním náboženstvím v říši římské. V roce 325 n. l. nechal římský císař Konstantin I. Svolat první nikájský koncil do města Nikáje v Malé Asii a požádal tři stovky jeho účastníků, aby vypracovali oficiální vyznání křesťanské víry. V Nikáji tak bylo vypracováno dogma, které se stalo závazným pro všechny křesťany:

*Věříme v jediného Boha, Otce všemohoucího,
Stvořitele všeho viditelného i neviditelného
a v jediného Pána Ježíše Krista syna Božího,
zplozeného Otcem, jedním, jediným,
tedy stejné podstaty jako Otec,
jenž stvořil všechny věci na nebi i na zemi,
jenž sestoupil z nebe pro nás lidi a naši spásu,
a stal se ztělesněním, stal se mužem,
trpěl a třetího dne znovu vstal,
vystoupil na nebe,
přišel soudit živé i mrtvé,
a v Ducha Svatého.*

Bůh je život a je to taky Váš život. Přijměte skutečnost, že Bůh je Pánem vašeho života. Všechno si v klidu promyslete a uvěřte v Boha. Věřit něčemu, znamená přijmout „to něco“ jako pravdu. Věříte-li v Boha, jako Boha lásky, Boha, který je Vaším laskavým nebeským Otcem, vašim průvodcem, rádcem a nejlepším přítelem, nikdy již nebudete na světě sami a najdete i svůj bezpečný přístav, kterým je křesťanská víra. Za pomoci Boha a „pravé“ křesťanské víry pak překonáte všechny překážky a těžkosti ve svém životě.

BOŽÍ ZÁKONY

Staré přísloví nás poučuje, že „Všeho do času, jen Pán Bůh na věky.“ A zcela obdobný je i vztah mezi lidskými a Božími zákony. Lidské zákony, které jsou jen dočasné, se mnohdy tvořily ve prospěch určité privilegované skupiny lidí. Tak v otrokářské společnosti říše římské patriciové dělili nástroje na bučící (zvířata) a mluvící (otroci). Za feudalismu byli zase nevolníci danými zákony zcela závislí na svém šlechtici, museli pro něj robotovat a odvádět mu rentu. Také ranný kapitalismus se nijak nevyznamenával, neboť dělníci museli za bídných podmínek pracovat 12 i více hodin denně a dětská práce byla zcela běžná. A co takový fašismus se svou zrudnou teorií o nadřazené rase anebo bolševické zákony tvrdě potírající třídního nepřítele a tak bych mohl pokračovat dále. V žádném případě zde však nechci porovnávat

jednotlivé společenské řády, na to bych si ani netroufl. Jen jsem chtěl na několika příkladech ukázat, jak se lidské zákony měnily, mění a jak jsou často nedokonalé. Boží zákony jsou však trvalé, neměnné a jsou určeny všem lidem bez rozdílu. A tak jsem si dovolil takto rozdělit Boží zákony:

- Boží zákony konání dobra, lásky a Desatero Božích přikázání.
- Boží zákony v přírodě.
- Nejvyšší vesmírný zákon, zákon Boží milosti.

Na světě je plno protikladů, jako například, den a noc, oheň a voda, bílá a černá a mnoho dalších. Mezi tyto protiklady patří Bůh a Ďábel, dobro a zlo. Každý člověk si může svobodně vybrat, bude-li kráčet po cestě dobra či zla. Toto naše rozhodnutí se nedá v žádném případě ošidit, zde neexistuje žádná zlatá střední cesta. Je pošetilé páchat vědomě zlo, domnívaje se, že když budu pak zase určitý čas konat dobro, že se to nějak vyrovná. Přesto se však najdou vykutálenci, kteří kradou a podvádějí a když se v neděli pomodlí v kostele, domnívají se, že je všechno srovnáno a mohou znovu začít se svým darebáctvím. Bláhoví pošetilci, kteří se domnívají, že lze Boha přechytračit.

Vybrali jste si konat dobro jako svůj životní program? Pak Vám upřímně gratuluji, neboť je to jediná cesta jak dosáhnou v životě štěstí, radosti, spokojenosti, klidu a míru v duši. Tato cesta je však trnitá, zdaleka není tak jednoduchá jak se na první pohled zdá a bude třeba vynaložit hodně úsilí, aby jste se po této cestě vydali.

Mnozí z nás provádějí takzvanou jarní očištnou kůru, kdy své tělo čajem z léčivých bylin zbavují toxických látek, které se v něm přes zimu usadily. Po této očištné kůře se cítíte svěží a silní. Stejně tak, pokud jste se rozhodli pro cestu dobra, musíte dokázat odpustit svým bližním a sobě a své tělo nejdříve očistit od duševních jedů jako je závist, nenávisť, lakomství a mnoha dalších, které se za řadu let ve Vaši duši usadily. Tato duševní očista je však nezbytná a nepomohou nám v ní žádné léčivé byliny, musíte si pomoci sami. Nebo si snad opravdu